

BRACASA

МАЙ 2015 г. № 18

2005
2015
BRACASA
10
ГОДИНИ

STUDIO JOB
НЕОГОТИКА И РОКЕНДРОЛ

TAILOR MADE
ПЕНТХАУС В СОФИЯ

екстериор
ТРЕНДОВЕ ПОД
СЛЪНЦЕТО

Юлиан Табаков
МОЯТА КЪЩА Е
ДЕКОР

СЦЕНОГРАФСКИЯТ
СТИЛ

ЕКСТРАВАГАНТНО, БЕЗ ПРАВИЛА

QW

ISSN 1312-5974

18/15

ГРАДИНИТЕ НА КРИСТИЯН ПРЕО

от Теодора Николова

Ландшафтен архитект, декоратор, филмов продуцент - пътят на Кристиан Прео е плаване в дълбоките води на емоцията, породена от природата и пейзажа, носещ следите на човешкото присъствие в досега и с големия град, и с пустинята.

ДЕТСТВОТО ВИ БЕЗГРИЖНО ПОДСКАЧА МЕЖДУ МАРОКО И ВЕРСАЙ, АЛПИТЕ И БРЕТАН. ИЗ ГРАДИНАТА НА БАБА ВИ В ДИНАР ОТКРИВАТЕ СТРАСТТА НА ЖИВОТА СИ. КАКВА БЕШЕ ТАЗИ ЧУДНА ГРАДИНА?

Моят иззубен рай. Всичко в живота ми е свързано с нея. Слънчевите лъчи през бамбуците, счупените сенки по пясъчната алея. Магичният огромен кипарис сред моравата, заслонен край него с часове наблюдавах птиците. Ароматът на влажен мъх и опадали листа под краката, докато подкастриям чимшира. Ароматът на огъня привечер, димът замъгляващ за миг погледа, момент на пълна хармония. Това се опитвам да пресъздавам и в моите проекти. Баба не беше най-лесният човек, но цом пристъпваше в растителния свят, ставаше изключително толерантна и разбираща. И дума не можеше да става да се откъсне папратче, избрало да поникне в пукнатината между каменните стъпала. Не харесваше идеята за подкастриянето на гърветата и храстите. Аз пък обичах да го правя. Градината щеше да расте дива и щастлива с нея. Е, растеше оформена и щастлива с нас двамата. Имаше и миниатюрна оранжерия. В тези два квадратни метра забравях

целия свят. Вътре растеше лоза, а пчелите пиеха сока на сладките ѝ гроздове. Беше пълно със стари пръстени саксиики. Експериментирах в тях със всякакви семена и присадки на растения от близките скалисти брегове. Това беше моето царство в рая.

КОЯ Е НАЙ-КРАСИВАТА ГРАДИНА, КОЯТО СТЕ ВИЖДАЛИ?

Това, което ме поразява най-много е самата природа. Бих искал да срещна ландшафтен архитект, постигащ таква изумително нещо. Градината, която намирам близка до тази красота, се нарича La Louve. Намира се в Luberon, в малкото граче Bonnieux. Дизайнът е на Nicole de Vesian, дългогодишният арт директор на Hermes. Направила е всичко, което аз обичам

Vesnaz, Швеция. Градината е създадена така, че да подчертае чистота на съвременната архитектура на прекрасната вила край Женевското

- терасиране с камък, прости местни растения, засадени в елегантни форми. Границите са изтрпани - храстите са подкастри така, че не можеш да различиш дали са част от околните хълмове или от градината. Създадена е перфектната връзка с естествената природа. Паранетите, портите са съвсем семпли. Всеки детайл е обмислен, няма случайности, всичко изглежда в хармония и като че ли винаги е било там.

ИМАТЕ ЛИ СИ ВАША ГРАДИНА И КАКВО ПРАВИТЕ В НЕЯ?

Една малка градинка в Париж, твърде дива, в нея търся контраста на градската среда. И една голяма, близо до Аубрас, откъм планината, напълно изолирана. Там ландшафтната архитектура е много важна, за да „извади“ структурата на естествената среда. За мен градината е външното продължение на живеещото вътре. Така че всеки аспект на ежедневието трябва да има място в нея. Все по-често се случва моето Atelier Jardins в процеса на работата по ландшафта да предлага промени и в съществуващата сграда, така че двете пространства да са по-хармонично свързани. Най-добър е комплексният подход. Аз в моята градина работя, мисля, храня се, спя, живея, както пог покрива на къщата си. Едното балансира другото.

КАКВО Е ИЗГУБИЛА ГРАДИНАТА НА 21 ВЕК И КАКВА НОВА ЦЕННОСТ Е ПРИДОБИЛА?

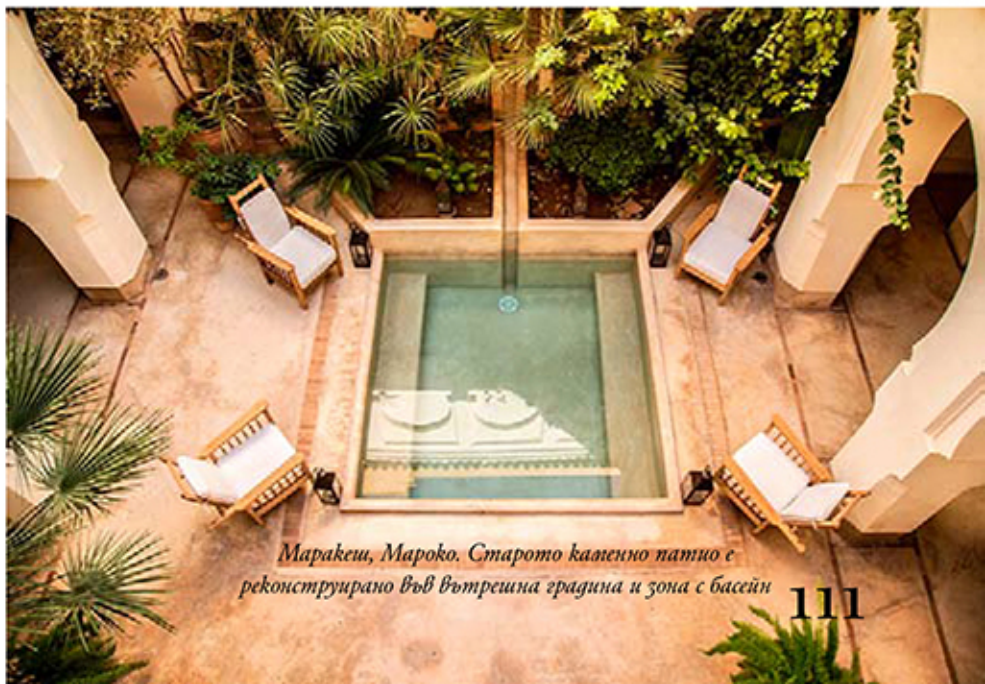
Стильт на градината се променя с времето, културата, климата. Но функцията и смисълът се запазват. Тя е смел опит уседналият човек да се доближи до жеста на Сътворението. Независимо дали е публична или частна, свещена или светска, символ на мощ или на небесна тайна. Времената променят кодовете и практиките, но мечтата си остава същата. Градината предполага много познания разбира се - от високи технологии до ботаника. Но не е само това. Нито пък целта е да е просто „хубава“. Ландшафтната архитектура е „любовна среща“ с природата, от която малко парченце свят се оформя така, че да въплъти една човешка представа за Рая.

www.atelierjardins.com

Khao Yai, Тайланд, малко късно Прованс на два часа от Банкок

Saint-Briac, Франция. Линията на терасирането и вечозелените саеагнуси едновременно отделят и свързват морето и градината

Маракеш, Мароко. Старото каменно патио е реконструирано във вътрешна градина и зона с басейн